

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

គណៈនាមប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

- សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥១
- ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០
- ជំនុំជម្រះលេខ ១៧២២
- ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០
- សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១២៤៣១
- ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០

បានបើកសវនាការជាសាធារណៈនៅសាលសវនាការនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ នាថ្ងៃ ទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ដោយមានសមាសភាពជំនុំជម្រះដូចតទៅ :

ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

- លោក [REDACTED] អនុប្រធានសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
- លោកស្រី [REDACTED] ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ជាចៅក្រមប្រឹក្សា
- លោក [REDACTED] ចៅក្រមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ជាចៅក្រមប្រឹក្សា

តំណាងអយ្យការ

- លោក [REDACTED] ព្រះរាជអាជ្ញារងអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ក្រុម្រាបបញ្ជីសាសនាការ

- លោក [REDACTED] ក្រុម្រាបបញ្ជីសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

ដើម្បីជំនុំជម្រះ

លើសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥១ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ដែលមាន :

១-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ជាង ភេទ ស្រី អាយុ ៤០ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ សាសនា ព្រះពុទ្ធ កើតនៅភូមិវាំងខាងត្បូង ឃុំតាំងក្រសាំង ស្រុកសន្តុក ខេត្តកំពង់ធំ ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះ [REDACTED] សង្កាត់បឹងកង់ទី២ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ លក់ត្រី ប្តី ឈ្មោះ [REDACTED] រ មានកូន ០៤នាក់ ឪពុកឈ្មោះ [REDACTED] ស ម្តាយឈ្មោះ [REDACTED] រ កំរិតវប្បធម៌ អត់ចេះអក្សរ ទោសពីមុន គ្មាន

ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ និងឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ២៩៧ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ។

-លោក [REDACTED] សុភ្លា ជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

២-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ចិញ្ចឹម ភេទ ស្រី អាយុ ៤៨ឆ្នាំ ជនជាតិ វៀតណាម សញ្ជាតិ វៀតណាម សាសនា ព្រះពុទ្ធ កើតនៅប្រទេសវៀតណាម ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះលេខ [REDACTED] ខណ្ឌបូស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ កោសខ្យល់ ប្តីឈ្មោះ [REDACTED] ស មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ [REDACTED] ស ម្តាយឈ្មោះ [REDACTED] រ កំរិតវប្បធម៌ ថ្នាក់ទី៣ ទោសពីមុន គ្មាន

ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ និងឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ២៩៩ ត.ព្រ
ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ។

-លោក [redacted] ក្រា ជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

-លោក [redacted] កៅ ជាអ្នកបកប្រែភាសាវៀតណាម

៣-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ធី ភេទ ស្រី អាយុ ៤៣ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ សាសនា ព្រះពុទ្ធ កើត
នៅភូមិពាលព្រែក ឃុំពាលព្រែក ស្រុកបាកាន ខេត្តពោធិសាត់ ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួន [redacted]
[redacted] ខណ្ឌព័កកា រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ នៅផ្ទះ ប្តីឈ្មោះ [redacted]
"លែងលះ" មានកូន ០៣នាក់ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] "រ" ម្តាយឈ្មោះ [redacted] "ស" កំរិតវប្បធម៌
ថ្នាក់ទី៩ ទោសពីមុន គ្មាន

ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ និងឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ៣០០
ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ។

-លោក [redacted] ណាល់ ជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

៤-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] អេ ភេទ ស្រី អាយុ ៥៩ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ សាសនា ព្រះពុទ្ធ កើត
នៅស្រុកព្រែកជ្រូក ប្រទេសវៀតណាម ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួនផ្ទះ [redacted]
សង្កាត់ត្រពាំងក្រសាំង ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ លក់ផ្លែដូងខ្ចី ប្តីឈ្មោះ [redacted] "រ"
មានកូន ០៥នាក់ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] "ស" ម្តាយឈ្មោះ [redacted] "ស" កំរិតវប្បធម៌ មិនចេះ
អក្សរ ទោសពីមុន គ្មាន

ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ និងឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ៣០១
ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ។

-លោក [redacted] ក្រា ជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

៥-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ពៅ ភេទ ស្រី អាយុ ៥១ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ សាសនា ព្រះពុទ្ធ
កើតនៅភូមិដីឃ្នល់ ឃុំគោកព្រិច ស្រុកគិរីវង្ស ខេត្តតាកែវ ទីលំនៅមុនពេលឃាត់ខ្លួន [redacted]
[redacted] ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ តូកដេរដី ប្តីឈ្មោះ [redacted]
[redacted] "រ" មានកូន ០១នាក់ ឪពុកឈ្មោះ [redacted] "រ" ម្តាយឈ្មោះ [redacted] "រ" ទោសពីមុន គ្មាន

ឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ និងឃុំខ្លួនតាមដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ២៩៨ ត.ព្រ
ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ។

-លោក [redacted] សម្បត្តិ ជាមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ

ជាប់ចោទពីបទ អួសទាញពេស្យាធារកុមារ ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែ
កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ បទល្មើសដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាប
អំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ✕

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ៖ ពៅ ភេទ ស្រី អាយុ ១៤ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ សាសនា ព្រះពុទ្ធ កើតនៅ សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ ១១១ សង្កាត់ ជ្រូកដើមថ្កូវ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ សិស្ស នៅលើវិទ្យាល័យឈ្មោះ ៖ រ ម្តាយ ឈ្មោះ ៖ រ ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ៖ ម៉ាយ ភេទ ស្រី អាយុ ១៥ឆ្នាំ ជនជាតិ វៀតណាម សាសនា ព្រះពុទ្ធ កើតនៅសង្កាត់ច្បារអំពៅ ខណ្ឌមានជ័យ ក្រុងភ្នំពេញ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ ១១១ សង្កាត់ទួលសង្កែ ខណ្ឌបូស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ មុខរបរ នៅផ្ទះ នៅលើវិទ្យាល័យឈ្មោះ ៖ ម្តាយ ឈ្មោះ ៖ រ ។

-បានឃើញ របាយការណ៍សំយោគលេខ ០៩៨/១០ រ.ប.ក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១០ របស់ការិយាល័យប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជន ។

-បានឃើញ ដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរលេខ ១៧២៨ អ.យ.ព្យ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ របស់លោក ៖ ព្រះរាជអាជ្ញារងអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

-បានឃើញ ដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះលេខ ២២១៧ ដ.ជ.វ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ របស់លោកស្រី ៖ ចៅក្រមស៊ើបសួរនៃសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

-បានឃើញ ដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំជនជាប់ចោទមកសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញលេខ ១៧៤៧៤ ត.ព្រ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ របស់លោក ៖ ព្រះរាជអាជ្ញារងអមសាលាដំបូង រាជធានីភ្នំពេញ ។

អង្គហេតុនៃរឿងមានដូចតទៅ:

កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ការិយាល័យប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារ អនីតិជន បានចុះអនុវត្តតាមចំណាវលេខ ៦៨ អ.យ.យ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ របស់ ព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ បានចុះបង្ក្រាបករណីជួញដូរមួយនៅរាជធានីភ្នំពេញ ដែលកំពុងអនុវត្តជនរងគ្រោះដែលមានឈ្មោះ ៖ ម៉ាយ និងឈ្មោះ ៖ ពៅ ដែលជា អនីតិជនអាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំទៅធ្វើពេស្យាចារ ហើយកំលាំងសមត្ថកិច្ចបានធ្វើការបង្ក្រាបជាក់ស្តែង និងឃាត់ខ្លួនជនល្មើសចំនួន ៥នាក់ មាន ១-ឈ្មោះ ៖ ពៅ ២-ឈ្មោះ ៖ ចី ៣-ឈ្មោះ ៖ អេះ ៤-ឈ្មោះ ៖ ផាង និងឈ្មោះ ៖ ហឿង មកកាន់ការិយាល័យតែម្តង ។

នាពេលសវនាការ

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ផាង បានឆ្លើយថា : ខ្លួនមានមុខរបរជាអ្នកលក់ត្រី និងប្រហិត ខ្លួនពុំបានលក់ដូរឈ្មោះ ម៉ាយ ទេ គឺវាជាអ្នកស៊ីលក់លក់កោសប្រហិតឱ្យខ្លួន ។ ឈ្មោះ ម៉ាយ ភេទ ស្រី ស៊ីលក់កោសប្រហិតឱ្យខ្លួនប្រហែល១ខែហើយ វាចេះនិយាយភាសាខ្មែរ ប្រាក់ខែវាមួយខែ១២ម៉ឺន រៀល ហើយវាស្នាក់នៅផ្ទះខ្លួនជូនវាទៅផ្ទះវា បើត្រូវច្រើនវាពុំអាចទៅផ្ទះវាបានទេ ។ ខ្លួនទើបស្គាល់

ម្តាយវាតាមរយៈជួលផ្ទះក្បែរគ្នា ។ ក្រៅពីកោសប្រហិតឈ្មោះ ម៉ាយ ជួយធ្វើការងារផ្ទះដែរ ឈ្មោះ
ម៉ាយ ពុំដែលដើរលេងយប់ទេ បើពេលថ្ងៃវាទៅផ្ទះម្តាយវាដែរ ។ រឿងវាមាន ឬគ្មានមិត្តភក្តិខ្លួនពុំ
ដឹងទេព្រោះវាវល់លក់រហូត ។ ខ្លួនពុំស្គាល់ឈ្មោះ [] ពេ ទេ ។ ឈ្មោះ [] ពេ ក៏ពុំស្គាល់ដែរ ។
ឈ្មោះ [] អែ ក៏ពុំស្គាល់ដែរ ។ ខ្លួនស្គាល់ឈ្មោះ [] ចី ប្រហែល ២ខែហើយ គាត់ជាមួយត្រីរបស់
ខ្លួន ពុំដឹងថា ឈ្មោះនេះមានមុខរបរអ្វីផ្សេងទៀតទេ ។ ឈ្មោះនេះទិញត្រីខ្លួននៅផ្សារ ពុំមែនទិញនៅ
ផ្ទះទេ ។ ឈ្មោះ ម៉ាយ កោសប្រហិតជូននៅផ្សារ ជូននៅផ្ទះ ឯឈ្មោះ [] ចី ពុំដែលជួបឈ្មោះ
ម៉ាយ នៅផ្ទះទេ ពុំដែលស្គាល់គ្នាទេ ។ ជីវភាពម្តាយឈ្មោះ ម៉ាយ ខ្លួនពុំដឹងទេ ហើយខ្លួនពុំបានសន្យា
ថា ជួលឈ្មោះ ម៉ាយ នេះយូរប៉ុណ្ណាទេ ។ ហើយម្តាយឈ្មោះ ម៉ាយ ពុំដែលមកផ្ទះខ្លួនទេ ។ ជួនកាល
បាត់ឈ្មោះ ម៉ាយ ១ថ្ងៃដែរ ពេលវាមកវិញវាប្រាប់ថា ទៅផ្ទះម្តាយវា ហើយពេលខ្លះវាបានយកកូន
ខ្លួនអាយុ ៩ឆ្នាំទៅដែរ ។ គ្មានជនប្លែកៗ ណាមកទាក់ទងជាមួយឈ្មោះ ម៉ាយ ទេ នៅនគរបាលក៏ខ្លួន
ឆ្លើយដូចពេលនេះដែរ ។ ខ្លួនពុំបានអូសទាញពេស្យាចារកុមារទេ ហើយខ្លួនក៏ពុំដែលនាំគេទៅ
សណ្ឋាគារដែរ ខ្លួនពុំដែលស្គាល់សណ្ឋាគារផង ។ ផ្ទះខ្លួនមានកូនខ្លួន និងឈ្មោះ ម៉ាយ បីនាក់ខ្លួន ។
នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ខ្លួនពុំបាននាំឈ្មោះ ម៉ាយ ទៅណាទេ ពេលនោះខ្លួនកំពុងហូបបាយ
មានមនុស្សមកប្រាប់ថា កូនខ្លួនមានគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ ខ្លួនចេញមកហើយត្រូវគេនាំមកប៉ុស្តិ៍
នគរបាលតែម្តង ។ ខ្លួនពុំទទួលស្គាល់ការចោទប្រកាន់ទេ ។ ខ្លួនពុំបានឆ្លើយថា បាននាំក្មេងទៅខុយ
ក្រមុំទេ ។ ខ្លួនពុំចេះអក្សរ សុំបដិសេធចម្លើយនៅនគរបាលនេះ គេឱ្យផ្តិតមេដៃតែម្តង ដោយពុំបាន
អានឱ្យស្តាប់ទេ ហើយពេលនោះស្តាប់មិនចូលផង នគរបាលគេសួរខ្ញុំម្នាក់ឯង គ្មានសាក្សីបញ្ជាក់ជូន
តុលាការទេ ពេលនោះខ្លួនយំរហូតពុំចាំច្បាស់ពីចម្លើយក្នុងកំណត់ហេតុនោះទេ ។ ម្តាយឈ្មោះ ម៉ាយ
ពុំដែលនិយាយជាមួយខ្លួនរឿងខុយក្រមុំអីទេ ។ ខ្លួនបានទទួលឈ្មោះ ម៉ាយ ពីម្តាយវាផ្ទាល់ គាត់ឱ្យវា
មកជួយកោសប្រហិតខ្លួន ពុំមានអ្នកផ្សេងមកជាមួយទេ ។ ឈ្មោះ ម៉ាយ ខ្លួនពុំបានសួរអាយុវាទេ ។
ខ្លួនពុំស្គាល់ឈ្មោះ ចូរ ទេ ។ នៅផ្ទះខ្លួនមានកូនខ្លួន និងសិស្សសាលាប្រុសៗ ២នាក់ ។ ឈ្មោះ ដា ជា
កូនបង្កើតរបស់ខ្លួន ប្រុសៗ ជាក្មួយបង្កើតរបស់ខ្លួន ។ មុនពេលឃាត់ខ្លួន ខ្លួនពុំបានឱ្យគេនាំឈ្មោះ
ម៉ាយ ទៅហាងកាហ្វេទេ ។ ខ្លួនទៅលក់ត្រីប្រហិតតាំងពីម៉ោង ៥ព្រឹករហូតដល់ម៉ោង ១១ ឬ ១២ថ្ងៃ
ទើបមកដល់ផ្ទះ ។ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ខ្លួនទៅផ្សារតាំងពីម៉ោង ៥ព្រឹក ដល់ម៉ោង ១២
ថ្ងៃត្រង់ ។ ខ្លួនស្គាល់ឈ្មោះ ហឿង ប្រហែល ២ខែ ដោយសារជួលផ្ទះជិតគ្នា ។ ខ្លួនឱ្យគាត់រកឈ្មោះឱ្យ
គាត់ថា ឱ្យកូនគាត់ឈ្មោះ ម៉ាយ មកនៅកោសប្រហិតត្រី ។ ពុំមានឈ្មោះ ចូរ នាំម្តាយកូននេះមកឱ្យ
រកមួយខុយក្រមុំទេ គ្មានចម្លើយនេះទេ ។ ខ្លួនពុំស្គាល់ឈ្មោះ [] អែ ទេ ហើយក៏ពុំដែលទិញដូងពី
ឈ្មោះនេះដែរ ហើយក៏ពុំដែលទៅហាងកាហ្វេមណូលតិវិអ៊ីទាល់តែសោះ ។

-ក្រឡាបញ្ជីអានចម្លើយជនជាប់ចោទឈ្មោះ [] ជាង នៅចំពោះមុខមន្ត្រីនគរបាល
យុត្តិធម៌ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] ហឿង បានឆ្លើយថា : ខ្លួនមានកូនម្នាក់ឈ្មោះ ម៉ាយ មាន អាយុ ១៧ឆ្នាំ ពុំចាំឆ្នាំកើតទេព្រោះខ្លួនឈឺច្រើនពេក ។ ខ្លួនមកស្រុកខ្មែរ ២០ឆ្នាំហើយ ហើយមានប្តី ខ្មែរ ប្តីខ្លួនស្លាប់តាំងពីកូននេះអាយុ ២ឆ្នាំ ។ កូនខ្លួនទៅនៅជាមួយឈ្មោះ: [REDACTED] ជាង ដោយសារខ្លួន ឈឺបេះដូង ស្លូត ជម្ងឺច្រើនមុខទៀត ដោយទៅនៅបានប្រាក់ខែ ៤០ដុល្លារមួយខែ ។ កូនខ្លួនធ្វើការបានជិត ១ខែ ពុំទាន់បានបើប្រាក់ខែទេ ។ ក្រៅពីឱ្យទៅនៅជាមួយឈ្មោះ: [REDACTED] ជាង ពុំឱ្យកូនខ្លួនធ្វើអីទៀតទេ ។ ខ្លួនពុំស្គាល់ឈ្មោះ: [REDACTED] ចី ឈ្មោះ: [REDACTED] អេះ ឈ្មោះ: [REDACTED] ពៅ ទេ ។ ទោះបីជាក្រក់ខ្លួនពុំមានបំណងឱ្យ កូនទៅធ្វើការដែរ តិវ៉ាទៅខ្លួនវា ហើយខ្លួនក៏ពុំបានជូនទៅដែរ ខ្លួនឈឺទៅពុំរួចទេ ។ ខ្លួនគ្មានបំណង ចង់លក់កូនទេ ។ ខ្លួនពុំបានទាក់ទងជាមួយឈ្មោះ: [REDACTED] ជាង លក់ខ្លួនកូនយកប្រាក់ទេ ។ ពេលកូន ទៅនៅជាមួយឈ្មោះ: ជាង ពុំដែលមកផ្ទះទេ គឺមកម្តងពេលជិតចូលឆ្នាំចិនយូន ឯខ្លួនក៏ពុំដែលចេញចូល ផ្ទះឈ្មោះ: ជាង ដែរ ។ ខ្លួនស្គាល់ឈ្មោះ: ជាង ព្រោះមានផ្ទះក្បែរផ្ទះខ្លួន ហើយលក់ត្រីនៅផ្សារ ឯខ្លួនមានរបរជាអ្នក ស៊ីណូលតេផង កោសខ្យល់ឱ្យគេផង ។ ពេលចូលឆ្នាំនោះកូនខ្លួនប្រាប់ថា វាខ្ចីប្រាក់ពីថៅកែ ៤០ដុល្លារ ពុំ មែនខ្លួនខ្ចីប្រាក់ទេ ។ ថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ខ្លួនដាក់ស្បែកនៅផ្ទះខ្លួន ពុំបានទៅជួបនរណាម្នាក់ទេ ។ ខ្លួនពុំបាននាំកូនទៅជួបឈ្មោះ: ជាង ដើម្បីខុយក្រមុំ ឬរកមួយខុយក្រមុំទេ ។ ខ្លួនត្រូវឃាត់ខ្លួនថ្ងៃទី ២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ខ្លួននៅក្បែរផ្សារដើមគរ ពេលខ្លួនទៅកន្លែងនោះសួររកកូន ដោយពួកគាត់ កូន ត្រូវឃាត់នៅទីនោះ ។ ពេលទៅដល់កន្លែងនគរបាលខ្លួនពុំឃើញឈ្មោះ: ជាង នៅទីនោះទេ ប្រហែល ១ម៉ោងទៅ ២ម៉ោងក្រោយមកទើបឃើញឈ្មោះ: ជាង ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] ចី បានឆ្លើយថា : នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ម៉ោង ៩ ខ្លួនទៅញ៉ាំគុយទាវជាមួយឈ្មោះ: ចែត ពៅ ហើយបានជួបក្មេងម្នាក់មិនស្គាល់រកការងាររត់តុកាហ្វេ ធ្វើដោយចៃដន្យ ក៏បានសន្យាថា នឹងជួយរកការងារឱ្យ ។ ឈ្មោះ: ជាង ជាមួយត្រី ធ្លាប់មកផ្ទះខ្លួនដែរ ចម្លើយខ្លួននៅនគរបាលដែលថា ឈ្មោះ: ជាង ទាក់ទងខ្លួនរកមួយឱ្យក្មេងស្រីអាយុ ១៦ឆ្នាំម្នាក់ពុំត្រឹម ត្រូវទេ ។ ក្រោយពេលចេញពីហូបគុយទាវម៉ោង ១១ ចេញទៅហូបបាយជាមួយ [REDACTED] ពៅ ក្មេង នោះទៅជាមួយខ្លួន និង [REDACTED] ពៅ ម៉ូឡាក់គីស្តារ ហើយរកការងារឱ្យវាផង ។ នគរបាលឃាត់ខ្លួនតែ ម្នាក់ឯងនៅក្បែរឡាក់គីស្តារ ព្រោះពេលនោះបែកគ្នា ។ ឈ្មោះ: ហឿង និងឈ្មោះ: អេះ ខ្លួនពុំស្គាល់ ទេ ។ ពេលនោះក្មេងញ៉ាំគុយទាវដែរ ដោយខ្លួនជាអ្នកចេញប្រាក់ ។ ខ្លួនពុំបានជូនក្មេងទៅដូតទឹក មិញខោ អាវ ទៅផ្ទះពេទ្យពិនិត្យឈាមអីទេ ។ ខ្លួនពុំដែលបានទទួលកំរៃពីក្មេងនោះទេ ហើយក៏ពុំបានទាក់ទងជាមួយ ជនជាតិចិនណាដែរ ។ ដំបូងខ្លួនជួបក្មេងស្រីតែម្នាក់ទេ ក្រោយមកក្មេងស្រីម្នាក់ទៀតមកដែរក៏ក្មេងស្រីទាំង ពីរនាក់ដែលមានក្នុងសវនាការនេះហើយ ។ ជួបក្មេងរៀនណាមមុន ហើយក្មេងខ្មែរនេះមកក្រោយ ហើយក្មេងទាំងពីរនាក់នេះទើបជួបនៅថ្ងៃនោះពីមុនមកពុំដែលជួបទេ ។ ចម្លើយខ្លួននៅនគរបាលខ្លួន ចាំបានខ្លះគឺឆ្លើយថា រកស៊ីជាមួយគ្នាតូកដេរដី ។ ចម្លើយនៅនគរបាលខ្លួនពុំបានឆ្លើយថា នាំក្មេងទៅ ពិនិត្យឈាម ហើយនាំទៅសណ្ឋាគារនោះទេ ។ ខ្លួនសុំបដិសេធនឹងចម្លើយខ្លួននៅនគរបាលទាំងស្រុង ។

ខ្លួនពុំដែលស្គាល់កន្លែងពេទ្យពិនិត្យក្មេងនោះទេ ។ ខ្លួនត្រូវនគរបាលឃាត់ខ្លួនពេលខ្លួនចុះពីអាជ្ញាធរ
ពិរនាក់ឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ គឺឃាត់នៅលើដងផ្លូវពុំមែនក្នុងសណ្ឋាគារទេ ។ ខ្លួនពុំដែលឮឈ្មោះ ជាង
និយាយពីរឿងលក់ក្រមុំទេ ។ ពេលចុះពីអាជ្ញាធរ គឺឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ចុះទៅផ្សេង ខ្លួនចុះទៅផ្សេង ។
ខ្លួនមកឡាក់គឺស្នាជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ពុំមែនមកមុនមកក្រោយទេ ។

-ក្រឡាបញ្ជីអាចមើលអាចមើលជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ចី នៅចំពោះមុខមន្ត្រី
នគរបាលយុត្តិធម៌ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ បានឆ្លើយថា : នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ឈ្មោះ
[REDACTED] ចី តេមកខ្លួនទៅឡាក់គឺស្នា ខ្លួនមកដល់ឡាក់គឺស្នាពុំទាន់បាន ជួបឈ្មោះ [REDACTED] ចី ផង ក៏ត្រូវ
នគរបាលឃាត់ខ្លួនតែម្តង ។ ខ្លួនពុំដឹងពីរឿងពិនិត្យព្រហ្មទណ្ឌទេ ។ ចម្លើយនៅនគរបាលបានសំឡេង
ខ្លួនពុំបានឆ្លើយសារភាពនោះទេ តែពុំបានវាយខ្លួនទេ ។ ខ្លួនសុំបដិសេធនឹងចម្លើយខ្លួននៅនគរបាល
ព្រោះខ្លួនពុំបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសទេ ។ ខ្លួនពុំបាននាំក្មេងស្រីឱ្យជនជាតិចិនមើលទេ ។ ខ្លួនរកស៊ីតែតូក
ជេរដីតែមួយមុខ គ្មាននាំក្មេងស្រីឱ្យគេលក់ក្រមុំទេ ។ នគរបាលឃាត់ខ្លួននៅមុខសណ្ឋាគារឡាក់គឺស្នា
ពុំបានចូលសណ្ឋាគារនោះទេ ពេលឃាត់ខ្លួននគរបាលបានដកហូតទូរស័ព្ទខ្លួនមួយគ្រឿង ។ សៀវភៅ
កត់លេខទូរស័ព្ទខ្លួនពុំដឹងទេ នៅថ្ងៃឃាត់ខ្លួននោះខ្លួនបានទាក់ទងតែជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] ចី ពុំទាក់ទង
ជាមួយនរណាផ្សេងនោះទេ ។ ពេលថ្ងៃត្រង់ពុំបានហូបបាយទេ បែកគ្នារៀងខ្លួនញ៉ាំបាយនៅផ្ទះ ។ ថ្ងៃ
តុយទារចេញរៀងខ្លួន ។ ខ្លួនពុំបាននាំក្មេងទៅគ្រឿង ឬទៅពិនិត្យឈាមទេ គ្មានទិញអាវឱ្យក្មេងទេ
ហើយក៏គ្មានបានទាក់ទងជាមួយភ្ញៀវបរទេសណានោះទេ ។ ក្នុងចំណោមជនជាប់ចោទទាំងបួននាក់
នេះខ្លួនស្គាល់តែឈ្មោះ [REDACTED] ចី ម្នាក់គត់ ។ ចម្លើយខ្លួននៅនគរបាលបានអានឱ្យស្តាប់ហើយខ្លួន
ប្រកែកតែនគរបាលឱ្យផ្តិតមេដៃខ្លួនខ្លាចគេវាយផង ។ ចម្លើយនៅអយ្យការ និងនៅចៅក្រមស៊ើប
សួរ ក៏ពុំទទួលយកដែរ ខ្លួនទទួលយកតែចម្លើយពេលនេះគត់ ។ ពេលនោះខ្លួនទៅតែជាមួយឈ្មោះ
[REDACTED] ចី ពុំមានក្មេងស្រីណាទៅជាមួយនោះទេ ។ ចម្លើយខ្លួននៅតុលាការពុំមានការបង្ខំចម្លើយទេ ។
ចេញពីបារាំងកាហ្វេមណូលតិរមកផ្ទះរៀងៗខ្លួន ។ ញ៉ាំតុយទារជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] ចី ម៉ោងប្រហែល
៩ ទៅ ១០ ព្រឹក ហើយបែកគ្នារហូតដល់ម៉ោង ២ រសៀល ។ ខ្លួនជិះម៉ូតូមកឡាក់គឺស្នាម្នាក់ឯង ។
ពីមុនមកពុំដែលស្គាល់ក្មេងទាំងពីរនាក់នេះទេ ។ ពុំដែលស្គាល់ឈ្មោះ [REDACTED] អេ ទេ ហើយក៏ពុំដែល
ទៅទិញដូងគាត់ដែរ ។ ឈ្មោះ ហឿង ក៏ពុំស្គាល់ដែរ ។

-ក្រឡាបញ្ជីអាចមើលអាចមើលជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ចី នៅចំពោះមុខមន្ត្រី
នគរបាលយុត្តិធម៌ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] អេ បានឆ្លើយថា : ប្តីខ្លួនឈ្មោះ [REDACTED] បានរៀបការ
នៅយួន ។ ខ្លួនមានកូន ៥នាក់ ស្រី ២ ប្រុស ៣ ។ ឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ជាកូនពៅខ្លួនមានអាយុ ១៥ឆ្នាំ
ហើយ ។ ខ្លួនពុំបានយកកូនទៅលក់ឱ្យគេ ឬលក់ក្រមុំកូនឱ្យគេទេ ។ ខ្លួនលក់ដូង ២០ឆ្នាំហើយនៅ

ជំរាញ ។ ខ្លួនត្រូវទាញយកខ្លួននៅមុំបារាំងក្នុង ។ ខ្លួនពុំដែលស្គាល់សណ្ឋាគារណាទេ ហើយក៏ពុំ
ដែលស្គាល់នរណាដើម្បីលក់កូនទេ ។ ខ្លួនពុំទទួលយកការចោទប្រកាន់ទេ ហើយក៏ពុំបានដឹងរឿងអ្វី
នោះដែរ ។ ខ្លួនពុំស្គាល់ជនជាប់ចោទទាំងបួននាក់នេះទេ បាត់កូនអង្គុយចាំកូន ប្រហែលមួយម៉ោង
ក្រោយមកវាត្រឡប់មកវិញ វាថាវាទៅដើរលេង ។ កូនពៅនេះខ្លួនឱ្យវារៀន និងជួយលក់ដូងតិចតួច
ខ្លួនពុំបានទទួលការអូសទាញឱ្យកូនទៅលក់ក្រមុំទេ ។ ចម្លើយខ្លួននៅទាញយកដែលថា បានពីងស្រី
ម្នាក់ឱ្យរកមួយខុយក្រមុំស្រីពៅ ពុំពិតទេ ខ្លួនមិនដែលឆ្លើយបែបនេះទេ ។ ខ្លួនពុំបានណាត់ជួបភ្ញៀវ
នៅហាងកាហ្វេមណូលតិរណាទេ ។ ខ្លួនពិតជាជំពាក់បំណុលអេស៊ីលីដាមែន ។ គ្មាននរណាជាប់មក
និយាយពីរឿងខុយក្រមុំជាមួយខ្លួនទេ ។ ទៅដល់កន្លែងនគរបាលពុំបានឃើញជនជាប់ចោទ ៤នាក់
នេះទេ ហើយក៏ពុំឃើញភ្លេងពីរនាក់នេះនៅទាញយកដែរ ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ XXXXXXXXXX ភ័យ បានឆ្លើយថា : ដំបូងម្តាយខ្លួនឈឺ ពុំមានអង្គរបូប ខ្លួន
ក៏ចង់ឱ្យគេខុយក្រមុំយកលុយទៅ ដោយខ្លួនទៅជួយឈ្មោះ ចូរ រកមួយឱ្យ ហើយឈ្មោះ ចូរ បាននាំ
ខ្លួនទៅជួយឈ្មោះ ជាង បន្តទៀត ។ ខ្លួនបានកុហកម្តាយថា ទៅធ្វើការហាងកាហ្វេ ។ ឈ្មោះ ចូរ ជា
អ្នកនៅជិតផ្ទះម្តាយខ្លួនដែរ ។ ម្តាយខ្លួនមិនបានបង្ខំឱ្យលក់ខ្លួនទេ ។ កោសប្រហិតនៅផ្ទះឈ្មោះ ជាង
ពុំមានប្រាក់ខែទេ ខ្លួនកោសប្រហិតឱ្យគាត់បាន ១ខែ ។ ខ្លួនបានសុំខ្ចីប្រាក់ពីឈ្មោះ ជាង ចំនួន ៤០
ដុល្លារមុន ហើយយកទៅឱ្យម្តាយ និងប្រាប់ម្តាយថា សុំខ្ចីលុយពីថៅកែមុនចូលឆ្នាំ ។ ឈ្មោះ ជាង ពិត
ជាទាក់ទងជាមួយឈ្មោះ ចី និងឈ្មោះ ពៅ នាំគ្នារកភ្ញៀវមកខុយក្រមុំខ្លួនមែន សំដីដែលអ្នកទាំងបី
នាក់នេះឆ្លើយថា ពុំបានរកមួយខុយក្រមុំខ្លួនពុំពិតទេ ពួកគាត់កុហក ។ ដំបូងពួកគាត់នាំខ្លួនទៅជួប
និងភ្ញៀវជនជាតិខ្មែរនៅក្រុមហ៊ុនពុំស្គាល់នៅជាន់ខាងលើក្រុមហ៊ុននោះតែម្តង ហើយភ្ញៀវនោះមើល
ទៅដូចជាអ្នកធ្វើការក្រុមហ៊ុន ។ ក្រោយមកទៀតឈ្មោះ ជាង បាននាំខ្លួនទៅហាងកាហ្វេនៅជំរាញ
សុរិយាទើបបានជួបនឹងឈ្មោះ ពៅ ហើយក៏បានជួបនឹងភ្ញៀវបីនាក់ទៀតផង ។ បន្ទាប់មកបីនាក់គាត់
បាននាំខ្លួន និងឈ្មោះ ពៅ ទៅពេទ្យមើលឈាម និងមានពេទ្យស្រីពិនិត្យប្រដាប់ភេទខ្លួនទៀតផង
ហើយឈ្មោះ ចី និងឈ្មោះ ពៅ ក៏នាំខ្លួន និងស្រីពៅ ទៅហាងបាយដោយឈ្មោះ ពៅ និងឈ្មោះ ចី
បានឱ្យពួកខ្លួនទៅបន្ទប់ទឹកតែងខ្លួនលាបម្សៅ ក្រែម បាញ់ទឹកអប់ទៀតផង ។ ឯឈ្មោះ ជាង ត្រឡប់
ទៅផ្ទះមុន ។ បន្ទាប់មកឈ្មោះ ពៅ និងឈ្មោះ ចី បាននាំខ្លួន និងស្រីពៅ ជិះអាតុត ទៅសណ្ឋាគារតែ
ម្តង ។ នៅសណ្ឋាគារបានឃើញភ្ញៀវហើយ ភ្ញៀវនោះអង្គុយឆ្ងាយមើលមកពួកខ្លួន តែខ្លួនពុំដឹងថា
ភ្ញៀវនោះជាជនជាតិអ្វីទេ ខ្លួនឃើញឈ្មោះ ចី និងឈ្មោះ ពៅ ទៅជួបភ្ញៀវនោះ ហើយឃើញភ្ញៀវ
នោះឱ្យលុយទៅឈ្មោះ ចី ខ្លួនគិតថា លុយនោះប្រហែល ១០០០ដុល្លារ តែខ្លួនក៏ពុំបានឃើញលុយនោះ
ច្បាស់ទេ ។ ឈ្មោះ ចី និងឈ្មោះ ពៅ ពុំបានឱ្យលុយនោះមកពួកខ្លួនទេ ។ ចំពោះចម្លើយខ្លួននៅ
នគរបាលដែលឆ្លើយថា ម្តាយខ្លួនបាននាំខ្លួនទៅគឺពុំត្រឹមត្រូវទេខ្លួនសុំបដិសេធនិព្រោះពេលនោះខ្លួន
ភ័យពេកចេះតែនិយាយ និងថាតាមនគរបាលទៅ ។ ខ្លួនត្រូវបានពួកគាត់នាំទៅឱ្យភ្ញៀវមើលចំនួន ៥

ដង ។ ថ្ងៃចុងក្រោយជិះអាតុកៗ ទៅគ្នាបួននាក់គឺខ្លួន ឈ្មោះ ស្រីពៅ ឈ្មោះ ពៅ និងឈ្មោះ ចី ។ ពេលកំពុងអង្គុយចាំភ្ញៀវនៅជាន់ក្រោមក្នុងសណ្ឋាគារក៏ត្រូវនគរបាលមកតែម្តង ។ ការនាំទៅជួបភ្ញៀវ លើកទី១ ឆ្នាំ២០០៩ ឈ្មោះ ជាង នាំខ្លួនទៅ ។ លើកទី២ ឆ្នាំ២០០៩ ចូលឆ្នាំចិន ។ លើកទី៣ ពុំចាំឆ្នាំណាទេ ។ ខ្លួនបានចូលឱ្យពេទ្យពិនិត្យពីរដង ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [] ពៅ បានឆ្លើយថា : ដំបូងខ្លួនដើរលេងជិតៗ ផ្សារថ្មី ហើយក៏ទូរស័ព្ទទៅឈ្មោះ [] ចី សួរពីរឿងរកភ្ញៀវខុយក្រមុំខ្លួន ហើយគាត់បានហៅខ្លួនទៅហាងកាហ្វេមណូលតឺវីឱ្យភ្ញៀវមើល ក្រោយពីខ្លួនទៅដល់ហើយមួយសន្ទុះចំទើបមានភ្ញៀវប្រុសៗ ចូលមកខ្លួន ឃើញខ្មែរពីរនាក់ និងជនជាតិចិនម្នាក់ ។ ខ្លួន និងភ្ញៀវអង្គុយតុផ្សេងគ្នាគឺវលងផ្លូវដើរកណ្តាល បន្ទាប់មកឈ្មោះ [] ចី និងឈ្មោះ ពៅ ប្រាប់ខ្លួន និងឈ្មោះ ម៉ាយ ថា ពួកហ្នែងទាំងពីរនាក់ភ្ញៀវត្រូវទាំងអស់ ហើយពួកគាត់បាននាំខ្លួន និងស្រីពៅ ជិះអាតុកៗទៅផ្សារកណ្តាលផ្ទះពេទ្យមិនស្គាល់ឱ្យពេទ្យពិនិត្យក្រមុំពួកខ្លួន ដោយពេទ្យបានឱ្យខ្លួនស្រាតទៅដើម្បីពិនិត្យ ហើយពេទ្យបានចេញក្រដាសបញ្ជាក់ថានៅក្រមុំទៀតដង ។ បន្ទាប់មកនាំទៅហូបបាយនៅហាងកាហ្វេយូអេនមី ហើយគាត់ឱ្យពួកខ្លួនទៅបន្ទប់ទឹកលាបម្សៅ ។ មេបានប្រាប់ខ្លួនថា ការលក់ក្រមុំទៅដេកជាមួយភ្ញៀវកុំយំហើយកុំស្រែក ។ ខ្លួនបានទារថ្លៃលក់ក្រមុំចំនួន ១០០០ដុល្លារ តែឈ្មោះ ពៅ និងឈ្មោះ ចី ថា បានត្រឹមតែ ៥០០ដុល្លារអីអស់ហើយ ។ ក្រោយពេលតែងខ្លួនហើយទៅឡាក់គីស្តាដោយជិះអាតុកៗនាក់ ហើយចូលទៅអង្គុយចាំភ្ញៀវនៅខាងមុខជាន់ក្រោមកន្លែងអង្គុយពុំទាន់ឃើញភ្ញៀវទេ ក៏មាននគរបាលមកចាប់តែម្តង ។ ម្តាយខ្លួនឈ្មោះ [] អេ គាត់ពុំឱ្យខ្លួនទៅលក់ក្រមុំទេ គាត់ឱ្យទៅរៀន ខ្លួនសម្រេចចិត្តលក់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងពុំមែនម្តាយបង្ខំទេ ហើយម្តាយខ្លួនក៏ពុំបាននាំខ្លួនទៅឱ្យគេខុយក្រមុំអីដែរ ខ្លួនលូចទៅដោយខ្លួនឯង ។ ដំបូងឈ្មោះ ចី និងឈ្មោះ ពៅ បានទិញដូងខ្លួននៅផ្សារថ្មីហើយក៏ទាក់ទងខ្លួនតែម្តង ខ្លួនយូរដូងលក់ផ្សេងពីម្តាយ ម្តាយខ្លួនពុំដឹងទេ ។ ពួកគាត់បានសួរខ្លួនថា ម្តាយខ្លួនមានជំពាក់លុយគេទេ ខ្លួនថា ជំពាក់ច្រើន ពួកគាត់ថា ក្មួយឯងត្រូវខំជួយរកលុយម្តាយ ហើយគាត់បានណែនាំខ្លួនឱ្យទៅខុយក្រមុំតែម្តង ខ្លួនខ្លាចម្ចាស់បំណុលយកផ្ទះអត់មានអីនៅក៏ទៅលក់ខ្លួនយកប្រាក់សងគេវិញ ព្រោះនៅជំពាក់គេប្រហែល ១០០០ដុល្លារទៀត ។ ចម្លើយនៅនគរបាលថា ម្តាយនាំទៅគឺខ្លួនយំពេកពុំបានឆ្លើយបែបនោះទេ នគរបាលអានឱ្យស្តាប់ដែរ តែខ្លួនពុំបានស្តាប់ទេ គិតតែពីយំ ។ ពេលតែខ្លួនហើយជិះអាតុកៗទាំងបួននាក់ហើយចូលសណ្ឋាគារក៏ទាំងបួននាក់ដែរ ។ ខ្លួនពុំចង់ឱ្យម្តាយខ្លួនជាប់គុកទេ ។ រយៈពេល ៨ខែដែលខ្លួននៅអង្គការ ខ្លួនយល់ថា នៅជាមួយម្តាយបានសុខជាងព្រោះមានភាពកក់ក្តៅជាង ។ ខាងអង្គការពុំបានបង្គាប់ឱ្យខ្លួននិយាយទេ ហើយក៏ពុំបានបង្ខំអីដែរ ខ្លួននិយាយតាមតែការពិត ។ ខ្លួនមានអាយុ ១៥ឆ្នាំ តែពុំដឹងថា ខ្លួនឯងកើតឆ្នាំអីទេ ។

-សាក្សីឈ្មោះ [] បានឆ្លើយថា : ខ្លួនត្រាន់តែដឹងថា ឈ្មោះ [] ចី ជាអ្នករកស៊ីគុកជេរដី ក្រៅពីនេះពុំដឹងអីទេ ហើយរឿងក្មេងៗ នេះក៏ពុំដឹងដែរ ។

-លោក [redacted] ជាមន្ត្រីនគរបាលបានឆ្លើយថា : ខ្លួនជាអនុប្រធានការិយាល័យប្រឆាំងការ
ជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជន ។ នៅថ្ងៃទី២២ ទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ក្រិយាល័យខ្លួនបាន
ទទួលព័ត៌មានការមានការជួញដូរក្រមុំ ។ ដំបូងគ្រាន់តែដឹងថា ឈ្មោះ [redacted] ពៅ នេះជាអ្នកសង្ស័យ
ក៏បានដាក់កំលាំងតាមរហូតឈានដល់ការបង្ក្រាបតែម្តង ។ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ពេល
ព្រឹកកំលាំងខ្លួនបានដឹងថា ឈ្មោះ ពៅ និងឈ្មោះ ចី បាននាំក្មេងៗ ទៅឱ្យពេទ្យពិភិស្សឈាម រួចទៅ
ហូបបាយរហូតដល់ម៉ោង ១ ឃើញទៅសណ្ឋាគារឡាក់គីស្តា កំលាំងខ្លួនក៏នៅតែពុំទាន់ធ្វើសកម្មភាព
ទេដោយរង់ចាំអ្នកទិញក្រមុំមក ។ ប្រហែលជា ១ម៉ោងក្រោយមកកំលាំងយើងសន្មត់ថា អ្នកទិញ
មកដល់ហើយក៏ធ្វើសកម្មភាពបង្ក្រាប ហើយធ្វើការឃាត់ខ្លួនបានឈ្មោះ ពៅ និងឈ្មោះ ចី រួមទាំង
ក្មេងៗ ទាំងពីរនាក់នេះតែម្តង ។ ចំពោះរាល់ចម្លើយរបស់ជនទាំងនេះនៅនគរបាល ខាងខ្លួនបាន
អនុវត្តតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវណាស់ទៅហើយ ។ ពេលសួរក្មេងក៏មានឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលចូល
រួមដែរ ។ ខ្លួនសូមបញ្ជាក់ថា មនុស្សបីនាក់នេះខ្លួនពុំបានចុះទៅចាប់ទេ គឺកូនចៅខ្លួនជាអ្នកចុះទៅ ។
ក្នុងរឿងនេះ កំលាំងខ្លួនពុំអាចកំណត់មុខសញ្ញាជាអ្នកទិញបាននៅឡើយទេ ។ ចំពោះស្ត្រីពីរនាក់ដែល
ជាម្តាយនេះពុំមានវត្តមាននៅសណ្ឋាគារនោះទេ គឺកំលាំងយើងបានហៅគាត់មកសាកសួរហើយក៏
បានឃាត់ខ្លួនគាត់តែម្តង ។ ឃាត់ឈ្មោះ ពៅ ឈ្មោះ ចី ឈ្មោះ ម៉ាយ និងឈ្មោះ ស្រីពៅ ហើយទើប
ឈានដល់ការឃាត់ខ្លួនឈ្មោះ ជាង ឈ្មោះ អេន និងឈ្មោះ ហឿង នៅកន្លែងផ្សេងៗ ពិតៗ ។ ឈ្មោះ
ពៅ ឆ្លើយថា ឃាត់ខ្លួនពុំអាចកំណត់មុខសញ្ញាជាអ្នកទិញបាននៅឡើយទេ ។ ចំពោះស្ត្រីពីរនាក់ដែល
ជាម្តាយនេះពុំមានវត្តមាននៅសណ្ឋាគារនោះទេ គឺកំលាំងយើងបានហៅគាត់មកសាកសួរហើយក៏
បានឃាត់ខ្លួនគាត់តែម្តង ។ ឈ្មោះ ពៅ ឆ្លើយថា ឃាត់ខ្លួនគាត់ក្រោយពេលត្រឹមត្រូវទេ ។ ករណីនេះ
ខ្លួនយល់ឃើញថា ជាករណីជាក់ស្តែងហើយ ខ្លួនក៏មានបំណងចង់ចាប់ទាំងភ្ញៀវដែរតែរកមិនឃើញ ។

-ក្រឡាបញ្ជីរាងកំណត់ហេតុទទួលវត្តមានលេខ ៩៩ អ.យ.ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ
២០១០ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

-លោក [redacted] មេធាវីការពារជនរងគ្រោះបានឆ្លើយសេចក្តីសន្និដ្ឋានករណីថា :
តាមសំដីរបស់ជនជាប់ចោទទាំងប្រាំនាក់នេះ ខ្លួនយល់ឃើញថា ក្នុងរឿងនេះពុំមែនជាអំពើអួសមាញ
ពេស្យាឃាប្បកុមារទេ តែជាបទល្មើស សញ្ញារកម្ម តាមមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញ
ដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មជួរកេម ។ ឈ្មោះ [redacted] ហឿង បានដឹងពីការលក់ក្រមុំរបស់កូន
គាត់យ៉ាងច្បាស់ ហើយឈ្មោះ [redacted] ជាង ជាអ្នកចិញ្ចឹមស្រីៗ ជាច្រើនទៀតផង ជាក់ស្តែងឃើញនៅ
ក្នុងសំណុំរឿងមានចម្លើយដែលបញ្ជាក់ថា មានឈ្មោះ សីន ឬឈ្មោះ ជា ជាអ្នកបានគុបកូនក្តីខ្លួនទៅ
ឱ្យជួបភ្ញៀវរហូតទៅដល់ពីរដងណោះ ។ ឈ្មោះ [redacted] ជាង បាននាំកូនក្តីខ្លួនឱ្យទៅជួបឈ្មោះ [redacted]
ពៅ និងឈ្មោះ [redacted] ចី នេះបញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ [redacted] ជាង បានអួសមាញកូនក្តីខ្លួនឱ្យទៅលក់ក្រមុំ និង
ថែមទាំងបានរក្សាទុកកូនក្តីខ្លួនដែលជាអនីតិជនទៅទៀត ។ ឈ្មោះ [redacted] អេន ក៏បានដឹងពីរឿងដែល

ឈ្មោះ [] ពៅ ទៅឈក់ក្រមុំដែរ ។ ឈ្មោះ [] ពៅ និងឈ្មោះ [] ចី មានជំនាញខាងលក់ក្រមុំ ហើយបានលួងលោមកូនក្តីខ្លួនថា ឱ្យជួយរកស៊ីដោះបំណុលម្តាយ និងបានជូនកូនក្តីខ្លួនទាំងពីរនាក់ ទៅពិនិត្យឈ្មោះនៅភ្នំនិចចំរុង ។ ជនជាប់ចោទពិតជាមានគំរោងច្បាស់ណាស់ហើយពុំមែនទើបតែ ប្រព្រឹត្តជាលើកទីមួយនោះទេ ជាក់ស្តែងករណីរបស់កូនក្តីខ្លួននេះបើសមត្ថកិច្ចនគរបាលចុះទៅបង្ក្រាប ពុំទាន់ពេលទេ កូនក្តីទាំងពីរនាក់ប្រាកដជាត្រូវបានគេខ្វយក្រមុំបាត់ទៅហើយ ។ សុំឱ្យផ្ដន្ទាទោសជន ល្មើសពីបទ សញ្ជាតិកម្ម តាមមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើ អាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។ សុំឱ្យតុលាការសម្រេចសំណង និងជម្ងឺចិត្តដល់កូនក្តីខ្លួនឈ្មោះ [] ពៅ ចំនួន ៥០០០ដុល្លា ។ សូមតុលាការផ្ដន្ទាទោសជនជាប់ចោទទាំងប្រាំនាក់នេះតាមច្បាប់ ។

-តំណាងអយ្យការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំថា : ឆ្លងតាមការពិនិត្យសំណុំរឿង និងក្រោយ ពីបានស្តាប់ការសួរដេញដោលនាពេលសវនាការនេះរួចមកឃើញថា តាមចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ ឈ្មោះ [] ពៅ ឈ្មោះ [] ចី ឈ្មោះ [] ជាង ឈ្មោះ [] អេ និងឈ្មោះ [] ហ្ស៊ឹង និងជន រងគ្រោះឈ្មោះ [] ពៅ និងឈ្មោះ [] ម៉ាយ បញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទទាំងប្រាំនាក់ពិតជាបានរួម គំនិតគ្នារកមួយមកទិញក្រមុំជនរងគ្រោះទាំងពីរនាក់មែន ។ អំពើរបស់ជនជាប់ចោទទាំងប្រាំនាក់នេះ ជាបទល្មើស អូសទាញពេស្យាចារកុមារ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើ ជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។ សូមតម្កល់ការចោទប្រកាន់ទាំងស្រុងដូចក្នុងដីកា សន្និដ្ឋានស្តារទាំងស្រុង ។

-លោក [] សុត្តា មេធាវីការពារជនជាប់ចោទបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារថា : សុំតម្កល់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ [] ជាង និងឈ្មោះ [] ហ្ស៊ឹង នៅចំពោះមុខអយ្យការ និងនៅ ចំពោះមុខចៅក្រមស៊ើបសួរ ។ ឈ្មោះ [] ជាង គ្រាន់តែបានឱ្យឈ្មោះ [] ម៉ាយ កោសប្រហិត ប៉ុណ្ណោះ ។ ការឃាត់ខ្លួនកូនក្តីខ្លួន និងជនជាប់ចោទផ្សេងទៀត ត្រូវបានសមត្ថកិច្ចនគរបាលឆ្លើយបំភ្លឺ ជូនតុលាការថា នេះជាករណីបទល្មើសជាក់ស្តែង តែតាមពិតវាពុំមែនជាករណីជាក់ស្តែងទេ ព្រោះថា កូនក្តីខ្លួនឈ្មោះ [] ជាង កំពុងនៅផ្ទះហូបបាយក៏ត្រូវបានគេកុហកថា កូនគាត់គ្រោះថ្នាក់ចរាចរហៅ កាត់ទៅមើល ពេលកាត់ទៅតាមកំឡុងគាត់ទៅកន្លែងនគរបាលតែម្តង នេះគឺជាកំហុសនីតិវិធីទាំងស្រុង ទៅហើយ ។ តាមចម្លើយឈ្មោះ [] ពៅ ឈ្មោះ [] ចី បញ្ជាក់ថា ការឃាត់ខ្លួនពួកគាត់គឺធ្វើឡើង នៅខាងក្រៅសណ្ឋាគារ ឯនគរបាលបែរជាអះអាងថា នៅក្នុងសណ្ឋាគារទៅវិញ ។ កូនក្តីខ្លួនឈ្មោះ [] ជាង ពុំបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចការចោទប្រកាន់ទេ ព្រោះគាត់គ្រាន់តែឱ្យឈ្មោះ [] ម៉ាយ បម្រើការងារផ្ទះ ហើយកោសប្រហិតដែលទទួលបានប្រាក់ខែ ៤០ដុល្លាទៀតផង ។ ចម្លើយរបស់ជន រងគ្រោះនៅដំណាក់កាលនគរបាលធ្វើឡើងដោយពុំបានត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធីទេ ព្រោះជនរងគ្រោះជា អនីតិជន ហើយនគរបាលយកចម្លើយដោយគ្មានឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលបានចូលរួមនោះទេ ខ្លួន សុំធ្វើការបដិសេចចម្លើយនេះទាំងស្រុង ។ ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [] ម៉ាយ បានឆ្លើយតាំងពីដំណាក់

កាលនគរបាលរហូតមកដល់ពេលសវនាការនេះគាត់យកពាក្យថា កុហកមកនិយាយរហូត ។ សំណូមពរ
សុំឱ្យតុលាការលើកលែងការចោទប្រកាន់លើឈ្មោះ [REDACTED] ជាង ។

-លោក [REDACTED] ព្រា មេធាវីការពារជនជាប់ចោទបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារថា :
ឈ្មោះ [REDACTED] ជាង បានឆ្លើយបញ្ជាក់ជូនតុលាការហើយថា គាត់បានទទួលយកឈ្មោះ [REDACTED] ម៉ាយ
ពីម្តាយឈ្មោះ [REDACTED] ហឿង ដើម្បីឱ្យកោសល្យប្រហិតប៉ុណ្ណោះ ឈ្មោះ [REDACTED] ហឿង មិនបានទាក់ទង
ឱ្យគេខុយក្រមុំកូនគាត់ឡើយ ។ តាមចម្លើយរបស់ឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ និងឈ្មោះ [REDACTED] ចី ក៏បានបញ្ជាក់
យ៉ាងច្បាស់ថា ពុំបានស្គាល់ឈ្មោះ [REDACTED] អេះ និងឈ្មោះ [REDACTED] ហឿង ឡើយ ។ ជនរងគ្រោះទាំងពីរ
នាក់ក៏បានអះអាងថា ម្តាយរបស់ពួកគេពុំបានដឹងពីរឿងខុយក្រមុំទេ គឺពួកគាត់បានសម្រេចចិត្តធ្វើការ
លក់ក្រមុំដោយខ្លួនឯង និងពុំប្រាប់ម្តាយទេ ហើយថែមទាំងកុហកម្តាយទៀត ដោយឈ្មោះ [REDACTED]
[REDACTED] ម៉ាយ កុហកថា ទៅរត់តុហាងកាហ្វេ ឯឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ កុហកថា ទៅដើរលេងជិតៗ នោះមួយ
ភ្លែត ។ សុំឱ្យតុលាការសម្រេចឱ្យកូនក្តីខ្លួនឈ្មោះ [REDACTED] អេះ និងឈ្មោះ [REDACTED] ហឿង រួចផុតពីបទ
ចោទប្រកាន់ ។

-លោក [REDACTED] ហាល់ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារថា :
ឈ្មោះ [REDACTED] ចី បានបញ្ជាក់ជូនអង្គសវនាការហើយថា ពុំបានស្គាល់ជនរងគ្រោះទេ ។ កូនក្តីខ្លួនឈ្មោះ
[REDACTED] ចី បានទៅម៉ូឡាក់តិស្តាដើម្បីទំនាក់ទំនងការងាររកស៊ីតូកដេរដី និងផ្ទះ ហើយត្រូវបាននគរបាល
ឃាត់ខ្លួន ហើយនគរបាលបានអះអាងថា កូនក្តីខ្លួនបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាក់ស្តែងទៅវិញ នេះពុំមែន
ជាបទល្មើសជាក់ស្តែងទេ គ្មានទេ ។ កូនក្តីខ្លួនបានឆ្លើយបញ្ជាក់ហើយថា នៅកន្លែងនគរបាលបានឃើញ
តែឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ស្រាប់បាត់ទៅហើយ ។ សូមតុលាការពិចារណាពីចម្លើយកូនក្តីខ្លួននៅដំណាក់កាល
នគរបាលដោយហេតុថា ចម្លើយនោះកើតឡើងដោយមានការបង្ខិតបង្ខំ ។ សំណូមពរសុំឱ្យតុលាការ
សម្រេចឱ្យកូនក្តីខ្លួនរួចផុតពីបទចោទប្រកាន់ ។

-លោក [REDACTED] សម្បត្តិ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារថា :
ក្នុងរឿងនេះនគរបាលគ្រាន់តែបានឃាត់ខ្លួនកូនក្តីខ្លួននៅខាងមុខសណ្ឋាគារ ពុំមែននៅក្នុងសណ្ឋាគារ
នោះទេហើយការចាប់ខ្លួនកូនក្តីខ្លួនធ្វើឡើងដោយពុំត្រឹមត្រូវដែរ ព្រោះគ្មានដីកាចាប់ខ្លួនផង ហើយ
នេះពុំមែនជាបទល្មើសជាក់ស្តែងនោះទេ ។ នគរបាលបានឃាត់ខ្លួនកូនក្តីខ្លួននៅពេលដែលគាត់កំពុង
តែដើររកស៊ីតូកដេរដី និងផ្ទះ ពុំមែនកំពុងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយនោះទេ បើនគរបាលថា មានការ
លក់ក្រមុំក្មេងហេតុអ្វីមិនចាប់ទាំងអ្នកទិញផង ក្នុងរឿងនេះឃើញថា ពុំឃើញមានអ្នកទិញផងទៅ ។
ខ្លួនសុំឱ្យតុលាការបដិសេចចម្លើយនៅដំណាក់កាលនគរបាលចោលទាំងស្រុង ។ សំណូមពរសុំឱ្យ
តុលាការលើកលែងការចោទប្រកាន់ដល់កូនក្តីខ្លួន ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ឈ្មោះ [REDACTED] ចី ឈ្មោះ [REDACTED] ហឿង ឈ្មោះ [REDACTED] ជាង និងឈ្មោះ
[REDACTED] អេះ បាននិយាយសំដីចុងក្រោយថា : សុំឱ្យតុលាការជួយលើកលែងការចោទប្រកាន់ដល់ពួកខ្លួនផង ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណានឯកសារពាក់ព័ន្ធក្នុងសំណុំរឿង
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារជនរងគ្រោះ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់តំណាងអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សំដីចុងក្រោយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យភស្តុតាងត្រឹមត្រូវហើយ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យ ពិចារណា និងពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

សំអាងហេតុ

-តុលាការបានទទួលសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌនេះមកជំនុំជម្រះពីបទ អូសទាញពេស្យាចារ កុមារ ដោយមានជនជាប់ចោទចំនួន ៥រូប គឺឈ្មោះ [REDACTED] ជាង ឈ្មោះ [REDACTED] អេះ ឈ្មោះ [REDACTED] ចី ឈ្មោះ [REDACTED] ហ្វឿង និងឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ។ អំពីអូសទាញពេស្យាចារកុមារ គឺជាបទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរ មនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ថា "ជនណាអូសទាញជនដទៃសម្រាប់អំពើពេស្យាចារកុមារ ឬផ្សាយពាណិជ្ជកម្មផ្លូវភេទអំពើពេស្យាចារកុមារ ក្នុងគោលដៅធ្វើជាអន្តរការីនៃអំពើពេស្យាចារកុមារ នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន) រៀល ដល់ ១០ ០០០ ០០០ (ដប់លាន) រៀល ។ ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើធ្វើ ជាមុខរបរត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

-នាពេលសវនាការជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ជាង បានឆ្លើយថា ខ្លួនពុំស្គាល់ឈ្មោះ ចូរ និងពុំបានលក់ឈ្មោះ [REDACTED] ម៉ាយ ទេ ហើយកាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ខ្លួនក៏ពុំ បានលក់ឈ្មោះ [REDACTED] ម៉ាយ ទៅណាដែរ គឺនៅថ្ងៃនោះខ្លួនទៅផ្សារតាំងពីម៉ោង ៥ ព្រឹក រហូត ដល់ម៉ោង ១២ ថ្ងៃត្រង់ ។ ប៉ុន្តែតាមចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ម៉ាយ នាពេល សវនាការបានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនចង់ឱ្យគេខុយក្រមុំរបស់ខ្លួនដើម្បីយកលុយ ហើយខ្លួនក៏ទៅជួប ឈ្មោះ ចូរ ឱ្យរកម៉ួយ បន្ទាប់មកឈ្មោះ ចូរ បាននាំខ្លួនទៅជួបឈ្មោះ [REDACTED] ជាង ដោយឈ្មោះនេះ បានធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយឈ្មោះ [REDACTED] ចី និងឈ្មោះ [REDACTED] ពៅ ដើម្បីនាំខ្លួនទៅរកភ្ញៀវខុយ ក្រមុំ ។ ហេតុនេះ ការពោលអះអាងរបស់ជនជាប់ចោទដែលថា ខ្លួនពុំស្គាល់ឈ្មោះ ចូរ និងពុំបាននាំ ជនរងគ្រោះទៅលក់ព្រហ្មចារី ពុំអាចឱ្យតុលាការជឿបានឡើយ ។

-តាមចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ម៉ាយ ក៏ដូចជា ចម្លើយរបស់ជនរង

គ្រោះឈ្មោះ ៖ ៧ មានលក្ខណៈស្របគ្នាដែលបានបញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ ៖ ៧ និង ឈ្មោះ ៖ ៧ ពិតជាបាននាំពួកខ្លួនទៅរកភ្ញៀវដើម្បីលក់ព្រហ្មចារីមែន ដោយអ្នកទាំងពីរនេះបាននាំពួកខ្លួនទៅឱ្យ ភ្ញៀវមើល និងបាននាំទៅមើលឈាម និងពិនិត្យប្រដាប់ភេទនៅមន្ទីរទេព្យ ហើយបាននាំពួកខ្លួន ទៅតុបតែងខ្លួន បន្ទាប់មកក៏ជិះអាជុក្ស ទៅសណ្ឋាគារឡាក់គីស្តាដើម្បីជួបភ្ញៀវ ។ ចម្លើយនេះ ឃើញថា មានលក្ខណៈស៊ីសង្វាក់ទៅនឹងចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ៖ ដែលជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ តាមរយៈកំលាំងសម្ងាត់របស់ខ្លួនបាន ដឹងថា ឈ្មោះ ៖ ៧ និងឈ្មោះ ៖ ៧ បាននាំភ្ញៀវ ទៅពិនិត្យឈាម និងទៅសណ្ឋាគារ ឡាក់គីស្តា ដើម្បីលក់ក្រមុំភ្លេងៗ នោះឱ្យភ្ញៀវ ។ ហេតុនេះ ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ និងឈ្មោះ ៖ ៧ នាពេលសវនាការដែលបានឆ្លើយបដិសេធថា ពួកខ្លួនមិនបាននាំជនរងគ្រោះ ទាំងពីរនាក់ទៅពិនិត្យឈាម ដើម្បីលក់ព្រហ្មចារីនោះទេ នេះគឺគ្រាន់តែជាចម្លើយដោះសារតែ ប៉ុណ្ណោះ ពុំអាចឱ្យតុលាការជឿបានឡើយ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ ហ្វៀង បានឆ្លើយនាពេលសវនាការថា ខ្លួនពុំបានទាក់ទង ជាមួយឈ្មោះ ៖ ៧ ជាង ដើម្បីលក់ព្រហ្មចារីកូនទេ គឺខ្លួនគ្រាន់តែឱ្យកូនទៅនៅជាមួយឈ្មោះ ៖ ៧ ជាង នេះ ដើម្បីស៊ីឈ្នួលកោសប្រហិតប៉ុណ្ណោះ ដោយទទួលបានប្រាក់ខែ ៤០ដុល្លាក្នុងមួយខែ ។ ផ្ទុយ ទៅវិញ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ ហ្វៀង មានផ្ទះនៅជិតនឹងផ្ទះរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ ជាង ហេតុនេះការឆ្លើយបដិសេធរបស់ជនជាប់ចោទដែលថា ខ្លួនពុំបានដឹងពូ និងពុំបានជាប់ទាក់ទងពីការលក់ ក្រមុំព្រហ្មចារីរបស់កូនខ្លួន គឺពុំសមហេតុផលឡើយ ។ យ៉ាងណាមិញ ជនរងគ្រោះឈ្មោះ ៖ ៧ ម៉ាយ បានឆ្លើយបដិសេធថា ម្តាយរបស់ខ្លួនពុំបានដឹងរឿងលក់ព្រហ្មចារីនោះទេ ។ ប៉ុន្តែ ចម្លើយបដិសេធនាពេលសវនាការនេះ គឺគ្រាន់តែជាចម្លើយដោះសារដើម្បីឱ្យម្តាយរបស់ខ្លួនរួចផុតពី ការចោទប្រកាន់តែប៉ុណ្ណោះ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ អេ បានឆ្លើយនាពេលសវនាការថា ខ្លួនពុំបានយកកូនទៅលក់ ឱ្យគេ ឬលក់ក្រមុំកូនឱ្យគេទេ ហើយខ្លួនក៏ដឹងពីរឿងខុយក្រមុំកូនទេ ប៉ុន្តែតាមចម្លើយរបស់ជនរង គ្រោះឈ្មោះ ៖ ៧ ៧ នៅចំពោះមុខមន្ត្រីនគរបាលយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា ម្តាយខ្លួនបាននាំខ្លួនទៅជួប ឈ្មោះ ៖ ៧ ៧ និងឈ្មោះ ៖ ៧ ៧ ដែរ ដោយគាត់នៅចាំខ្លួនក្បែរហាងកាហ្វេមណូលី ។

-អំពើរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ ជាង ឈ្មោះ ៖ ៧ ៧ និងឈ្មោះ ៖ ៧ ៧ កាលពីថ្ងៃ ទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ នៅរាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានបញ្ចុះបញ្ចូល និងនាំជនរងគ្រោះទៅលក់ ក្រមុំព្រហ្មចារី ធ្វើឡើងច្រើនដងគឺជាអំពើដែលល្មើសទៅនឹងបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៥ កថាខណ្ឌទី២ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។ យ៉ាងណាមិញ អំពើប្រព្រឹត្ត របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ៖ ៧ ហ្វៀង និងឈ្មោះ ៖ ៧ អេ ដែលបានលួងលោម និងបញ្ចុះបញ្ចូល

កូនស្រីខ្លួនឱ្យលក់ក្រមុំព្រហ្មចារី គឺជាអំពើល្មើសទៅនឹងបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៥ កថាខណ្ឌទី១ នៃច្បាប់ស្តីពី
ការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ្រា ឈ្មោះ ្រា ឈ្មោះ ្រា ជាង ឈ្មោះ ្រា ហ្វឺង
និងឈ្មោះ ្រា អេះ មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់យល់ដឹងខុសត្រូវ អំពីអំពើប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួនអាចឱ្យ
ទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌបាន ។

-មានភស្តុតាងដាក់បន្ត និងមានពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ ្រា ឈ្មោះ ្រា ឈ្មោះ ្រា ជាង ឈ្មោះ ្រា ហ្វឺង និងឈ្មោះ ្រា អេះ ពីបទ អូសទាញពេស្យាចារកុមារ
ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៥
នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

-អំពើល្មើសរបស់ជនជាប់ចោទធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់របៀបរៀបរយសាធារណៈ
និងសន្តិសុខសង្គម ជាពិសេសធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយស និងសេចក្ដីថ្លៃថ្នូររបស់ជនរងគ្រោះ ព្រមទាំង
ប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់ដ៏ល្អរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែលច្បាប់កំណត់ជា បទល្មើសតម្រូវឱ្យផ្ដន្ទាទោស ។

-សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់លោក ្រា លោក ្រា សម្បត្តិ ឈ្មោះ ្រា ហាល
និងឈ្មោះ ្រា សុត្តា ដែលស្នើសុំឱ្យតុលាការសម្រេចឱ្យកូនក្ដីខ្លួនរួចផុតពីបទចោទប្រកាន់ ពុំអាច
ឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់បានទេ ព្រោះថា មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ពីពិរុទ្ធភាពរបស់ជនជាប់
ចោទទាំងប្រាំនាក់នេះរួចទៅហើយ ។

-សេចក្ដីសន្និដ្ឋានច្នឹងសុំរបស់លោក ្រា រឿន មេធាវីការពារជនរងគ្រោះដែលបានស្នើ
សុំឱ្យតុលាការកែប្រែបទចោទប្រកាន់ពីបទ អូសទាញពេស្យាចារកុមារ ទៅជាបទ សញ្ជាតកម្ម ពុំមាន
ភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អាចឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់បានទេ ពីព្រោះតាមអង្គហេតុក្នុងរឿងក្ដីនេះមានធាតុ
ផ្សំគ្រប់គ្រាន់ជាបទល្មើស អូសទាញពេស្យាចារកុមារ ប៉ុណ្ណោះ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ្រា ហ្វឺង និងឈ្មោះ ្រា អេះ មានជីវភាពក្រីក្រ និងមានជម្ងឺ
ដែលជាមូលហេតុនាំឱ្យដាច់ចិត្តអូសទាញកូនស្រីរបស់ខ្លួនឱ្យធ្វើពេស្យា ។

-ការទាមទាររបស់លោក ្រា សារឿន ជាមេធាវីការពារជនរងគ្រោះឈ្មោះ ្រា ពៅ
ដែលទាមទារប្រាក់សំណងចំនួន ៥ ០០០ ដុល្លារអាមេរិក ពីឈ្មោះ ្រា ឈ្មោះ ្រា ឈ្មោះ ្រា ពៅ ពុំមាន
លក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ឡើយ ។ ហេតុនេះ តុលាការត្រូវលើកចោលការទាមទារនេះ ។

-ទូរស័ព្ទដៃម៉ាកណូកាចំនួន ៣គ្រឿង ដូចក្នុងកំណត់ហេតុទទួលវត្ថុតាងលេខ ០៩៩
អ.យ.ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ គឺជា
ទូរស័ព្ទដែលជនជាប់ចោទប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយដើម្បីទំនាក់ទំនងភ្ញៀវលក់ព្រហ្មចារីជនរងគ្រោះ ។
ហេតុនេះ ត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ មួយវិញទៀត សៀវភៅកត់លេខទូរស័ព្ទចំនួន ៣ក្បាល ដូច
ក្នុងកំណត់ហេតុខាងលើ ក៏ជាមធ្យោបាយដែលជនជាប់ចោទប្រើប្រាស់ក្នុងការកត់ត្រាលេខទូរស័ព្ទ
ភ្ញៀវក្នុងទំនាក់ទំនងទិញលក់ព្រហ្មចារី ដូច្នេះត្រូវរឹបអូសបំផ្លាញចោលដែរ ។

ហេតុដូច្នេះសម្រេច

១-ផ្ដន្ទាទោស :

ក-ឈ្មោះ: [redacted] ជាង ភេទ ស្រី អាយុ ៤០ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ

ខ-ឈ្មោះ: [redacted] ធី ភេទ ស្រី អាយុ ៤៣ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ

គ-ឈ្មោះ: [redacted] ពៅ ភេទ ស្រី អាយុ ៥១ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ

ដាក់ពន្ធនាគារក្នុងម្នាក់ៗ កំណត់រយៈពេល ៧ឆ្នាំ (ប្រាំពីរឆ្នាំ)

ឃ-ឈ្មោះ: [redacted] ហ្វឿង ភេទ ស្រី អាយុ ៤៨ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ

ង-ឈ្មោះ: [redacted] អេ ភេទ ស្រី អាយុ ៥៩ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ

ដាក់ពន្ធនាគារក្នុងម្នាក់ៗ កំណត់រយៈពេល ៣ឆ្នាំ (បីឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ក្នុងម្នាក់ៗ ចំនួន ៤ ០០០ ០០០ រៀល (បួនលានរៀល)

ពីបទ **អូសទាញពេស្យាចារ្យកុមារ** ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១០ តាមមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

២-លើកចោលការទាមទាររបស់មេធាវី [redacted] សារឿន របស់ជនរងគ្រោះឈ្មោះ សឹង ពៅ ។

៣-វត្តមាន :

ក-ទូរស័ព្ទដៃម៉ាកណូតាចំនួន ៣គ្រឿង ដូចក្នុងកំណត់ហេតុទម្ងន់វត្តមានលេខ ០៩៩ អ.យ.ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានី ភ្នំពេញ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

ខ-សៀវភៅកត់លេខទូរស័ព្ទចំនួន ៣ក្បាល ត្រូវរឹបអូសបំផ្លាញចោល ។

៤-សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ចំពោះមុខជន ជាប់ចោទ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ជនរងគ្រោះ មេធាវីការពារជនរងគ្រោះ និងប្រកាសជា សាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ជនរងគ្រោះ មេធាវីការពារជនរងគ្រោះ បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

ចៅក្រមប្រឹក្សា

ចៅក្រមប្រឹក្សា

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហត្ថលេខា និងត្រា

ហត្ថលេខា និងត្រា

បានឃើញ

បានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

ធ្វើនៅ រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី០៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

